

Publicerad 2014-04-01 22:40 av ConfusedByYou

En kniv i ryggen

Vad är det värsta?

Situationen du satt mig i?

Det du gjorde utan min vetskap

Säg mig igen, det är mitt fel

Jag var ju inte där när du stal mitt namn

Det måste vara mitt fel

Att jag litade på dig

Vad är det värsta?

Det faktum att du ingenting sa

Som att jag inte förtjäna att veta

Som om mitt liv inte var tillräckligt mycket värt

Vet du vilket pris du gav?

När du tog mitt namn

Begravde det i skam

Vad hade hänt när breven kom?

När allt gått så långt?

Hade du sett mig i ögonen och sagt

Jag har kastat dina drömmar

De sista små du haft

Hade du berättat att min framtid var förstörd

Att det sista hopp jag haft

För mig

För oss

Kastats bort för ingenting

Eller är det värsta

att det inte var så svårt

att stänga in alla känslor

Att jag är så van vid smärtan

Vid svek

Att jag lyckades stänga av

Kanske att du anklaga mig

Jag fick inte bli arg

Jag skulle se mitt liv falla

Och acceptera det

Det värsta är att du satte en kniv i ryggen

Jag som litade, jag som älskade

Jag som gav allt till dig

Att det materiella var mer värt än mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ConfusedByYou med Poeter.se id #27236 innehar upphovsrätten